

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 76.

Anden Session.

27de Møde.

Onsdagen den 13de November.

(Fortsat).

Finantsministeren (fortsat): Jeg er kjender vel, at det maaskee kunde blive ønskeligt, at Regjeringen fik nogen Indflydelse derpaa ved den første Ansættelse; men jeg troer paa ingen Maade, at Regjeringen nogensinde kan frastrive sig sin Indflydelse ogsaa paa de senere Stadier af Sagen. Det er jo vel muligt, hvad jeg ret strax skal komme til, at den Indflydelse, som Lovudkastet hjemler Regjeringen paa det sidste Stadium, kan findes at være for stor; men at den skulde substitueres af, at Regjeringen fik nogen Meddeeltighed, og alene Meddeeltighed ved den første Skatteansættelse, som jo kunde paaanes for en Autoritet, der stod uafhængig af Regjeringen, det vilde være at gaae til den modsatte Yderlighed, og jeg troer aldrig, at det vilde kunne findes hensigtsmæssigt.

Med Hensyn til den Bestemmelse, som er foreslaaet i Lovudkastets § 16, mener den ærede Rigsdagsmand ogsaa at maatte have en Betænkelse. Paa den ene Side finder han, at den ikke gaaer vidt nok i den Bedkommendes Fordeel, idet der ikke her i denne Henseende findes nogen saadan Bestemmelse som den, der er gjældende i England, hvor nemlig den Bedkommende, som saaledes paa en extraordinair Maade ansættes til Skat, ikke i Skatteregisterne bliver opført under sit Navn, hvorimod han her udsættes for, at hans Navn med Opgivelse af hans Indtægt opføres paa de Fortegnelser, der efter § 18 blive at fremlægge til Alles Eftersyn, ganske som om han var ansat til Skat paa den almindelige Maade. Jeg skal dertil bemærke, at der dog altid bliver den Fordeel tilbage for ham,

at ikke hans Bedrift i Detaillen kommer til almindelig Kundskab, men kun den samlede Sum, hvorefter han vil være at ansætte til Indkomstskat; og hvad det angaaer, paa Fortegnelserne at opføre en Mand, ikkun under et eller andet Mærke, da vilde det maaskee vel kunne være af nogen Betydning i en større By, som Kjøbenhavn — skjøndt jeg endog tvivler om, at Forholdene der ere store nok til, at derved skulde kunne tilveiebringes en sand Fordølgelse af Navnet —; men, som vore Forhold ellers ere, troer jeg, at Enhver igjennem Mærket, eller selv om der slet intet Mærke stod, meget let vilde kunne gjatte sig til, hvem det var, der var saaledes betegnet; saa at det, idetmindste udenfor Kjøbenhavn, hvor det, som sagt, maaskee kunde have nogen Betydning, vilde blive accurat det samme, enten man gav Bedkommende Lov til at blive opførte i Stattecommissiønernes Fortegnelse blot ved et Mærke eller forlanger dem indførte under deres virkelige Navn. Paa den anden Side har den ærede Rigsdagsmand fundet, at denne Paragraphs Bestemmelser let kunde give Anledning til Misbrug. Han søgte i saa Henseende at oplyse, hvorledes en Mand, ved blandt de Medlemmer, hvoraf Overtattecommissiønen ordentligviis vilde komme til at bestaae, at vælge 2 Mænd, som ikke havde synnerlig Indsigt i hans Forhold, vilde kunne opnaae en forholdsviis altsor lav Ansættelse. Hertil maa jeg bemærke, at den Ansættelse, som saaledes stier af 2 af Overtattecommissiønen's Medlemmer, valgte af den Paagjældende selv, er ligesaavel underkastet Revision og Kritik af Overtattecommissiønen, som den Ansættelse, der foretages af Underattecommissiønerne, og, om man end kunde antage, at Bedkommende, ved forsætlig at vælge de to af Overtattecommissiønen's Medlemmer, som havde